

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER

A R R E S T

nr. 214.981 van 6 september 2011

in de zaak A. 201.441/XII-6673

In zake: de BVBA SCHOUTEN & NELISSEN BELGIE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Serge Van Eeghem
kantoor houdend te 9000 Gent
Zuidstationstraat 34-36
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de minister van Binnenlandse Zaken
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Stijn Butenaerts
kantoor houdend te 1080 Brussel
Leopold II-laan 180
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkommende partij:

de VZW VORMINGSCENTRUM GUISLAIN
BROEDERS VAN LIEFDE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Fernand Keuleneer
kantoor houdend te 1000 Brussel
Verenigingstraat 28
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 18 augustus 2011, strekt tot de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van “de gemotiveerde gunningsbeslissing dd. 03.08.2011, meegedeeld per brief dd. 03.08.2011, ontvangen op 04.08.2011, waarbij verwerende partij als

aanbestedende overheid in het kader van een onderhandelingsprocedure zonder bekendmaking (ref. DVZOE/P&O/OPZB/2011.01), de beslissing nam om de opdracht ‘opleiding omgaan met agressie’ te gunnen aan het vormingscentrum Guislain vzw uit Gent”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Met een verzoekschrift van 24 augustus 2011 heeft de vzw Vormingscentrum Guislain Broeders van Liefde gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 1 september 2011, om 11.00 uur.

Kamervoorzitter Dierk Verbiest heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Serge Van Eeghem, die verschijnt voor de verzoekende partij, advocaat Valéry Schalenbourg, die loco advocaat Stijn Butenaerts verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Jelle Flo, die loco advocaat Fernand Keuleneer verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Auditeur Inge Vos heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken, Algemene Directie Vreemdelingenzaken, schrijft een overheidsopdracht van diensten uit voor de organisatie van een opleiding omgaan met agressie.

De opdracht wordt gegund onder de vorm van een onderhandelingsprocedure zonder bekendmaking, waarbij de aanbestedende overheid zich beroept op artikel 17, § 2, 1°, a) van de wet van 24 december 1993 betreffende de overheidsopdrachten en sommige opdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten (hierna: de wet van 24 december 1993). De opdracht is een opdracht volgens prijslijst.

3.2. Bij aangetekend schrijven van 2 mei 2011 worden drie ondernemingen uitgenodigd om een offerte in te dienen tegen ten laatste 10 juni 2011, namelijk:

- Management Consulting and Research (MCR)
- Vormingscentrum Guislain
- Schouten en Nelissen.

3.3. In het op de opdracht toepasselijke bijzonder bestek worden de te presteren diensten nader omschreven onder rubriek 7.

3.4. Het bestek vermeldt tevens de volgende “gunningscriteria”:

“De gunningscriteria in dalende rangorde van belangrijkheid, zijn de volgende:

1. Kostprijs (AAA)
 2. Kwaliteit aangeboden opleiding (AA)
 3. Ervaring met gelijkaardige opdrachten (A)
- AAA: Uiterst belangrijk
AA: Zeer belangrijk
A: Belangrijk”.

In het bestek wordt voorts nog uiteengezet op welke wijze voormelde criteria zullen worden gehanteerd.

3.5. De drie uitgenodigde ondernemingen dienen een offerte in.

3.6. In de gunningsbeslissing van 3 augustus 2011 wordt in de eerste plaats vastgesteld dat alle offertes administratief regelmatig zijn.

De beoordeling van de offertes in het licht van de gunningscriteria luidt als volgt:

“Prijs: Het gunningscriteria ‘prijs’ kreeg uiterst belangrijk als quotatie:

- Vormingscentrum Guislain VZW: 10.290,47 euro
- MCR: 15.730,00 euro
- Schouten en Nelissen: 23.228,00 euro

Het Vormingsinstituut Guislain VZW biedt de meest interessante prijs aan, MCR biedt de tweede beste prijs en Schouten en Nelissen zijn de duurste inschrijver.

Kwaliteit: Het gunningscriterium ‘kwaliteit’ kreeg de quotatie zeer belangrijk. De door de regelmatige inschrijvers voorgestelde methodes van aanpak werden op een gelijkwaardige manier geapprecieerd. Het gunningscriterium ‘kwaliteit’ wordt daarom voor de drie regelmatige inschrijvers als gelijk beoordeeld.

Ervaring met gelijkaardige opdrachten: Het gunningscriterium ‘ervaring met gelijkaardige opdrachten’ kreeg de quotatie belangrijk. Ook hier scoorden de regelmatige inschrijvers op een gelijkwaardige manier. Het gunningscriterium ‘ervaring met gelijkaardige opdrachten’ wordt daarom voor de drie regelmatige inschrijvers als gelijk beoordeeld.

Samengevat:

Criterium	Guislain vzw	MCR	Schouten en Nelissen
Prijs (AAA)	10.290,47	15.730,00	23.228,00
Kwaliteit (AA)	++	++	++
Ervaring (A)	++	++	++
TOTAAL	+++	++	+
Rangschikking	1	2	3

[...]”.

Beslist wordt om de opdracht te gunnen aan de vzw Vormingscentrum Guislain uit Gent.

3.7. Bij brief van 3 augustus 2011 wordt voormelde beslissing meegedeeld aan de verzoekende partij.

3.8. Bij brief van diezelfde datum wordt aan de vzw Vormingscentrum Guislain meegedeeld dat haar offerte werd gekozen en dat deze kennisgeving geldt als betekening van de goedkeuring van haar offerte.

IV. Tussenkost

4. Verzoekende partij in tussenkost blijkt voordeel te halen uit de bestreden beslissing en heeft er belang bij dat de vordering wordt afgewezen. Dienvolgens moet haar verzoek worden ingewilligd.

V. De schorsingsvoorwaarden

5. Overeenkomstig artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

6. Verzoekende partij tot tussenkost betwist dat te dezen aan de vereisten van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel en de uiterst dringende noodzakelijkheid zou zijn voldaan.

7. Evenwel is te dezen de wet van 23 december 2009 tot invoeging van een nieuw boek betreffende de motivering, de informatie en de rechtsmiddelen in de wet van 24 december 1993 betreffende de overheidsopdrachten en sommige opdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten, van toepassing.

Luidens het door voornoemde wet in de wet van 24 december 1993 nieuw ingevoegde artikel 65/15, eerste lid, is aldus voor de schorsing van de thans bestreden beslissing het bewijs van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet vereist.

Anderzijds verplicht artikel 65/15, tweede lid, verzoekende partij tot het instellen van de vordering tot schorsing volgens een procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid. Overeenkomstig artikel 65/31 gelden deze bepalingen eveneens voor opdrachten die de Europese drempelbedragen niet bereiken.

Er dient te dezen dan ook enkel nog te worden onderzocht of ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de bestreden beslissing kunnen verantwoorden.

A. Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

8. Een eerste middel is geput uit de schending van de wet van 10 april 1990 tot regeling van de private en bijzondere veiligheid.

De omschrijving van de opdracht, de algemene missie van de Dienst Vreemdelingenzaken, alsmede de beschrijving van de inhoud van de gevraagde opleiding laten er volgens verzoekende partij geen twijfel over bestaan dat een dergelijke opleiding valt onder het toepassingsgebied van de voornoemde wet. Zij verwijst hiervoor naar de definities in die wet van de “onderneming voor veiligheidsadvies” en het “opleidingsinstituut” in artikel 1, §§ 6 en 8.

Het verstrekken van een dergelijke opleiding vereist volgens verzoekende partij zowel de voorafgaande erkenning door het ministerie van Binnenlandse Zaken als het beschikken over een vergunning voor het verstrekken van een dergelijke dienst.

Aangezien de vzw Vormingscentrum Guislain niet beschikt over de noodzakelijke voorafgaande erkenning, noch over de noodzakelijke vergunning, voldoet deze niet aan de wettelijke vereisten om een dergelijke opdracht uit te voeren of een dergelijke dienst te verstrekken en kon de opdracht volgens verzoekende partij niet regelmatig aan deze inschrijver worden gegund.

Verzoekende partij merkt ten slotte op dat zij over de vereiste vergunning beschikt sinds 14 juni 2011 en dat ook de tweede gerangschikte inschrijver niet over de vereiste erkenning en vergunning beschikt.

Beoordeling

9. Volgens verwerende partij heeft verzoekende partij geen belang bij dit middel.

Vooralsnog bestaat er geen noodzaak om over die exceptie uitspraak te doen, nu hierna zal blijken dat het middel niet ernstig is.

10. Overeenkomstig artikel 4, § 2, eerste lid, van de wet van 10 april 1990 tot regeling van de private en bijzondere veiligheid (hierna: de wet van 10 april 1990), mag niemand de diensten van een onderneming voor veiligheidsadvies aanbieden, of zich als dusdanig bekend maken, indien hij daartoe vooraf geen vergunning heeft verkregen van de minister van Binnenlandse Zaken, na advies van de Veiligheid van de Staat en van de procureur des Konings van de vestigingsplaats van de onderneming en, bij ontstentenis ervan, van de minister van Justitie.

Artikel 4, § 3, van voormelde wet bepaalt voorts:

“Niemand mag de diensten van een opleidingsinstelling aanbieden of zich als dusdanig bekendmaken, indien hij daartoe vooraf geen erkenning heeft gekregen van de Minister van Binnenlandse Zaken.
De Minister van Binnenlandse Zaken erkent, onder de door de Koning vastgestelde voorwaarden, de opleidingen, voorgeschreven door deze wet. Hij kan tevens de centra aanduiden belast met de organisatie van de examens”.

In het koninklijk besluit van 21 december 2006 betreffende de vereisten inzake beroepsopleiding en -ervaring, de vereisten inzake psychotechnisch onderzoek voor het uitoefenen van een leidinggevende of uitvoerende functie in een bewakingsonderneming of interne bewakingsdienst en betreffende de erkenning van de opleidingen (hierna: het koninklijk besluit van

21 december 2006), worden de minimumvereisten omschreven waaraan de opleidingen, voorgeschreven door de wet van 10 april 1990 dienen te voldoen, evenals de voorwaarden voor de erkenning van de opleidingen en de opleidingsinstellingen.

De begrippen “onderneming voor veiligheidsadvies” en “opleidingsinstelling” worden in de betrokken wet als volgt gedefinieerd.

Artikel 1, § 6:

“In de zin van deze wet wordt als onderneming voor veiligheidsadvies beschouwd, elke rechtspersoon of natuurlijke persoon die een activiteit uitoefent bestaande uit het aan derden verstrekken van diensten van advies ter voorkoming van strafbare feiten tegen personen of goederen, met inbegrip van het uitwerken, uitvoeren en evalueren van doorlichtingen, analyses, strategieën, concepten, procedures en trainingen op veiligheidsgebied.

In afwijking van het eerste lid wordt niet als een onderneming voor veiligheidsadvies beschouwd:

1° de onderneming waarvan de activiteit inzake veiligheidsadvies niet als een afzonderlijke dienst wordt aangeboden en een inherent bestanddeel uitmaakt van een andere hoofdactiviteit;

2° de levering van de diensten van advies door de overheid;

3° de levering van diensten van veiligheidsadvies met betrekking tot informaticasystemen en van gegevens die door middel daarvan worden opgeslagen, verwerkt of overgedragen”.

Artikel 1, § 8:

“In de zin van deze wet wordt als opleidingsinstelling beschouwd, elke rechtspersoon of natuurlijke persoon die een opleiding organiseert met betrekking tot domeinen zoals bedoeld in de §§ 1 of 3”.

11. De in het kader van de voorliggende opdracht te presteren diensten worden nader omschreven onder rubriek 7 van het bijzonder bestek.

Hierin wordt onder meer vermeld dat de dienst bestaat uit “de organisatie van een opleiding omgaan met agressie voor alle personeelsleden die tewerkgesteld zijn in de directie centra van de Dienst Vreemdelingenzaken”.

Dit alles kadert blijkbaar in een agressiebeheersplan dat voor de directie centra die de Dienst Vreemdelingenzaken beheert, werd opgesteld wegens de bijzondere omstandigheden waarin de betrokken personen worden vastgehouden en wegens de grote diversiteit van deze groep vreemdelingen. In het agressiebeheersplan wordt expliciet gesteld dat alle personeelsleden veiligheidscompetent dienen te zijn waardoor arbeidsongevallen worden vermeden.

Het bestek vermeldt vervolgens de volgende noodzakelijke voorwaarden voor de opleiding omgaan met agressie:

- de Dienst Vreemdelingenzaken maakt deel uit van de FOD Binnenlandse Zaken en de opleiding dient dus in het Nederlands en het Frans te worden georganiseerd;
- één groep deelnemers mag maximaal uit 15 personen bestaan
- een syllabus voor elke cursist moet ter beschikking worden gesteld en deze syllabus blijft eigendom van de aanbestedende overheid na afloop van de cursus.

Voorts omschrijft het bestek ook de minimale inhoud die de opleiding dient te hebben als volgt:

“I. basis

1. Agressie

- Wat is agressie?
- Hoe kan agressie zich uiten?
- Communicatieregels bij agressie
 - Non-verbale communicatie: beïnvloeding op agressie
 - Verbale communicatie: beïnvloeding op agressie
- Houding bij agressie
- Crisisontwikkelingsmodel

2. Traumatische gebeurtenissen

- Wat is een traumatische gebeurtenis?
- Impact van een traumatische gebeurtenis
- Hoe een trauma verwerken?

3. Preventie en Veiligheidsbeleid

- Regeloverschrijding van bewoners
- Conflicten tussen vreemdelingen
- Opvanggesprekken

Leermethoden

- Doceren
- Groepsdiscussies
- Leergesprekken
- Casestudies
- Intervisie oefeningen met acteur ter beschikking gesteld door opleidingsfirma

Syllabus

De opleidingsorganisatie dient een syllabus ter beschikking te stellen voor alle deelnemers aan de opleiding. Deze dient [d]e bovenvermelde inhoud te bevatten.

II jaarlijks terugkeermoment met cursisten gedurende 5 jaar

Herzien van belangrijkste basisprincipes en bespreken cases”.

12. Op het eerste gezicht dient te worden vastgesteld dat de voorliggende opdracht geen betrekking heeft op het verstrekken van advies, laat staan veiligheidsadvies, doch wel op het organiseren van een opleiding inzake het omgaan met agressie.

Uit de parlementaire voorbereiding (Parl. St. Kamer 2002-2003, nr. 50-2328/1,7) bij de wet 7 mei 2004 tot wijziging van de wet van 10 april 1990, de wet van 29 juli 1934 waarbij private milities verboden worden en de wet van 19 juli 1991 tot regeling van het beroep van privé-detective (hierna: de wet van 7 mei 2004), blijkt dat de sector van het veiligheidsadvies eveneens onderworpen werd aan het toepassingsgebied van de bewakingswet omdat de aard van de activiteiten van deze ondernemingen impliceert dat zij kennis hebben van de sterkten en zwakten van de beveiligingsmechanismen die de overheidsinstanties en particulieren aan wie zij hun diensten aanbieden, hanteren, om welke reden enkel moreel betrouwbare personen toegang mogen krijgen tot de sector. De voorliggende opdracht lijkt hiermee echter geen verband te houden.

Uit artikel 1, § 6, van de wet van 10 april 1990 blijkt bovendien dat het moet gaan om een advies ter voorkoming van strafbare feiten tegen personen of goederen. Het hier toepasselijke bestek vermeldt als doel slechts het vermijden van arbeidsongevallen.

Aldus kon de opdracht *prima facie* dus worden gegund aan een inschrijver die niet beschikt over een vergunning voor het aanbieden van diensten voor veiligheidsadvies in de zin van voormelde wet.

Voorts lijkt verzoekende partij tot tussenkomst terecht te wijzen op het feit dat overeenkomstig artikel 1, § 6, van de wet van 10 april 1990 de onderneming waarvan de activiteit inzake veiligheidsadvies niet als een afzonderlijke dienst wordt aangeboden en een inherent bestanddeel uitmaakt van een andere hoofdactiviteit, niet als een vergunningsplichtige onderneming voor veiligheidsadvies wordt beschouwd in de zin van de wet.

13. Evenmin lijkt in het kader van de voorliggende opdracht een erkenning als opleidingsinstituut te zijn vereist in de zin van de wet van 10 april 1990 en het koninklijk besluit van 21 december 2006.

In de zin van artikel 1, § 8, van de wet van 10 april 1990 wordt als opleidingsinstelling beschouwd, elke rechtspersoon of natuurlijke persoon die een opleiding organiseert met betrekking tot domeinen zoals bedoeld in de §§ 1 of 3, van de wet. In voormelde paragrafen worden slechts de begrippen “bewakingsonderneming” en “beveiligingsonderneming” gedefinieerd en hun activiteiten omschreven. In de parlementaire voorbereiding (Parl. St. Kamer 2002-2003, nr. 50-2328/1, 17) bij de wet van 7 mei 2004 wordt het opleggen van een erkenningsvereiste aan opleidingsinstellingen verantwoord doordat de praktijk heeft uitgewezen dat kandidaat bewakingsagenten wel eens het slachtoffer worden van niet-erkende opleidingsinstellingen die de indruk wekken dat de door hen afgegeven getuigschriften toegang geven tot een beroep in de private veiligheidssector. Voormeld koninklijk besluit van 21 december 2006 omschrijft voorts de minimumvereisten waaraan de opleidingen moeten voldoen om erkend te kunnen worden, evenals de voorwaarden om erkend te kunnen worden als opleidingsinstelling voor de in dit besluit geregelde opleidingen.

Op het eerste gezicht vormt de opleiding die het voorwerp uitmaakt van de voorliggende overheidsopdracht dan ook geen opleiding betreffende de domeinen als bedoeld in artikel 1, §§ 1 of 3 van de wet van 10 april 1990 die handelen over bewakings- en beveiligingsondernemingen. De minimale inhoud van de opleiding die beoogd wordt met de voorliggende opdracht lijkt op het eerste gezicht ook geenszins overeen te stemmen met de inhoud van de

opleidingen zoals omschreven in voormeld koninklijk besluit van 21 december 2006.

Overigens lijkt verzoekende partij geen belang te hebben bij dit onderdeel van het middel nu zij zelf geen erkenning als opleidingsinstituut voorlegt in het kader van het voorliggende beroep, noch toegevoegd heeft aan haar offerte. Op het eerste gezicht dient immers te worden vastgesteld dat verzoekende partij enkel voorkomt op de lijst van de vergunde ondernemingen voor veiligheidsadvies, doch niet op de lijst van de erkende opleidingsinstellingen (ibz.be).

14. Het eerste middel is niet ernstig.

B. Tweede middel

Uiteenzetting van het middel

15. Een tweede middel is genomen uit de schending van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), en de beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder de materiële motiveringsplicht, het redelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en het gelijkheidsbeginsel.

In de eerste plaats voert verzoekende partij aan dat verwerende partij de bestreden beslissing “niet alleen niet afdoende, doch ook foutief en onvolledig” motiveert. Zij wijst erop dat in de bestreden beslissing geen enkel belang wordt gehecht aan de wettelijk vereiste erkenning en vergunning om de beoogde opleiding aan te bieden, terwijl verzoekende partij nochtans in haar offerte hier uitdrukkelijk op had gewezen.

Voorts is de motivering inzake de beoordeling van het tweede en derde gunningscriterium bijzonder vaag, te algemeen, stereotiep en onvoldoende concreet om de toets van de motiveringsvereiste te doorstaan. Volgens verzoekende partij lijkt het er sterk op dat deze criteria niet zijn onderzocht en dat verwerende partij zich enkel heeft gefocust op het prijscriterium.

Daarnaast heeft verwerende partij volgens verzoekende partij het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel geschonden door enerzijds slechts één van de drie gunningscriteria deugdelijk te onderzoeken en, anderzijds, na te laten om de aanwezigheid van de wettelijk vereiste erkenning en vergunning bij de inschrijvers te onderzoeken.

Beoordeling

16. Betreffende de beweerde schending van de formele en materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel omdat in de bestreden beslissing geen enkel belang zou worden gehecht aan de wettelijk vereiste erkenning en vergunning om de beoogde opleiding aan te bieden en de verwerende partij zou hebben nagelaten om de wettelijk vereiste erkenning en vergunning bij de inschrijvers te onderzoeken, volstaat het te verwijzen naar de beoordeling van het eerste middel. Zoals vastgesteld, lijkt op het eerste gezicht niet aangetoond dat er een vergunning of erkenning overeenkomstig de wet van 10 april 1990 was vereist in het kader van de voorliggende opdracht. In die omstandigheden lijkt evenmin aangetoond dat er sprake zou zijn van een schending van de formele en materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel op dit punt.

17. Daarnaast beroept verzoekende partij zich evenwel tevens op een schending van de in het middel aangehaalde bepalingen en beginselen aangezien de motivering in de bestreden gunningsbeslissing inzake de beoordeling van het tweede en derde gunningscriterium bijzonder vaag, te algemeen, stereotiep en onvoldoende concreet zou zijn om de toets van het motiveringsvereiste te doorstaan en verwerende partij slechts één van de drie gunningscriteria deugdelijk zou hebben onderzocht.

18. Dienaangaande valt in de eerste plaats op te merken dat de aanbestedende overheid bij de inhoudelijke beoordeling van de offertes en hun toetsing aan de gunningscriteria over een grote beoordelingsvrijheid beschikt en de Raad van State zich niet in de plaats van het bestuur mag stellen en de rangschikking mag wijzigen. Zulks houdt echter niet in dat het oordeel van de aanbestedende overheid zou onttrokken zijn aan het wettigheidstoezicht van de

Raad van State. Aldus kan de Raad onder meer nagaan of de beoordeling met de vereiste zorgvuldigheid is gebeurd en berust op voldoende veruitwendigde en draagkrachtige motieven.

19. In de mate dat in de bestreden beslissing bij het tweede en derde gunningscriterium wordt vastgesteld dat de offertes van de inschrijvers “gelijkwaardig” zijn, lijkt dit in te houden dat de offertes wel degelijk op deze punten werden vergeleken. Anders kan immers niet worden vastgesteld dat de door de inschrijvers voorgestelde methodes van aanpak en ervaring gelijkwaardig zijn. Dat de offertes wel degelijk werden onderzocht en getoetst aan het tweede en derde gunningscriterium vindt tevens bevestiging in een intern beoordelingsdocument, neergelegd als stuk 10 van het administratief dossier, waarin de kenmerken van de offertes van de drie inschrijvers in relatie tot het tweede en derde gunningscriterium concreet worden opgesomd en met elkaar vergeleken.

Uit dit laatste stuk blijkt op het eerste gezicht tevens dat aan de materiële motiveringsverplichting is voldaan.

20. De formele motivering van de bestreden beslissing moet, teneinde te voldoen aan de formele motiveringsplicht die verzoekende partij afleidt uit de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, de juridische en feitelijke overwegingen vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen; die motivering moet afdoende zijn teneinde de belanghebbende in staat te stellen terdege te oordelen of het zin heeft zich tegen de beslissing te verweren met de middelen die het recht hem ter beschikking stelt.

21. Te dezen blijkt uit de gemotiveerde gunningsbeslissing dat de motivering voor de beoordeling van het tweede en derde gunningscriterium niet beperkt is tot het geven van een puntenscore, doch dat bij beide gunningscriteria ook wordt vermeld dat de offertes op een gelijkwaardige manier werden geapprecieerd om welke reden de drie inschrijvers voor beide criteria als gelijk werden beoordeeld.

22. Met betrekking tot het derde gunningscriterium lijkt de -weliswaar summiere- formele motivering in de bestreden beslissing, samen

genomen met de toepasselijke besteksbepalingen wat dit criterium betreft, waarin slechts de opgave wordt vereist van de referenties van vorige gelijkaardige opdrachten in een multiculturele omgeving, op het eerste gezicht afdoende te zijn. Op het eerste gezicht is hiertoe immers niet vereist dat alle referenties van alle inschrijvers hiertoe *nominatim* worden opgenomen in de gunningsbeslissing zelf.

23. Rest dus enkel de vraag naar de formele motivering van de beoordeling van het tweede gunningscriterium, een bij uitstek kwalitatief criterium.

24. Gelet op het niet ernstig bevinden van de rest van het middel, lijkt verzoekende partij geen belang te hebben bij dit onderdeel van het middel.

Het is aan een verzoekende partij om aannemelijk te maken dat haar middel, indien het ernstig zou zijn, ertoe zou kunnen leiden dat haar offerte toch nog als voordeligste verschijnt - eventueel na een volledig nieuwe beoordeling van alle offertes.

Voor het derde gunningscriterium met weging “belangrijk” (A), behaalde verzoekende partij een gelijke score met de overige twee inschrijvers. Voor het eerste gunningscriterium, waaraan de weging “uiterst belangrijk” (AAA) werd toegekend, behaalde verzoekende partij slechts de laagste score.

Gelet op de, na de beoordeling van de rest van het middel, niet betwiste puntentoekenning voor het eerste en derde gunningscriterium, met respectieve wegingen “uiterst belangrijk” (AAA) en “belangrijk” (A), lijkt een eventuele herbeoordeling van het tweede gunningscriterium, waaraan een weging “zeer belangrijk” (AA) werd toegekend, op het eerste gezicht niet van aard om de rangschikking van de offertes nog te kunnen beïnvloeden in het voordeel van verzoekende partij. Zelfs indien aan haar offerte voor het tweede gunningscriterium bij herbeoordeling een hogere score zou worden toegekend dan de offertes van de overige twee inschrijvers in de plaats van een gelijke score, lijkt dit op het eerste gezicht niet van aard om haar laagste score voor het prijs criterium waaraan de weging “uiterst belangrijk” (AAA) werd toegekend, te compenseren.

Overigens valt op te merken dat verzoekende partij in haar verzoekschrift op geen enkele wijze minstens een aanzet geeft waarom haar offerte inzake het tweede gunningscriterium hoger zou moeten scoren dan de overige twee inschrijvers en ook na kennisname van de motieven opgenomen in het intern beoordelingsdocument, deze motieven ter terechtzitting niet lijkt te betwisten.

25. Het tweede middel is dus niet ernstig.

VI. Besluit

26. Nu beide middelen niet ernstig werden bevonden, dient de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid te worden verworpen.

VII. Heropening debatten

27. Verzoekende partij heeft na de sluiting der debatten stukken aan de Raad van State doen toekomen. Deze rechtvaardigen geen heropening der debatten in de huidige procedure.

BESLISSING

1. Het verzoek van de vzw Vormingscentrum Guislain Broeders van Liefde tot tussenkomst in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

2. De Raad van State verwerpt de vordering.

**3. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, begroot op 175 euro.
De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 125 euro.**

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 6 september 2011, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Dierk Verbiest,

kamervoorzitter,

bijgestaan door

Greta Scheveneels,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Greta Scheveneels

Dierk Verbiest